

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

26 **BESLUIT** van 30 Januari 1954, houdende vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de wet van 17 December 1953 (Stb. 619) tot wijziging van de bepalingen omtrent het ontslag bij arbeidsovereenkomsten.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie a.i. van 25 Januari 1954, 6e Afdeling, No. 2066;

Gelet op artikel X der wet van 17 December 1953 (Stb. 619), houdende wijziging van de bepalingen omtrent het ontslag bij arbeidsovereenkomsten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de wet van 17 December 1953 (Stb. 619) treedt in haar geheel in werking op 1 Juli 1954.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

het Loo, 30 Januari 1954.

JULIANA.

De Minister van Justitie a.i.,

BEEL.

Uitgegeven de negende Februari 1954.

De Minister van Justitie a.i.,

BEEL.

27 **WET** van 21 Januari 1954, houdende nieuwe regelen omtrent onbevoegdverklaring en verwijzing in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en enkele daarmee verband houdende wijzigingen in dit wetboek.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te geven, opdat een burgerlijk geding niet met een onbevoegdverklaring eindigt, indien een andere gewone rechter bevoegd is, en enige daarmee verband houdende wijzigingen in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig artikel. In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering worden de volgende wijzigingen gebracht:

a. Artikel 41 wordt als volgt gelezen:

„Indien ten gevolge van toegelaten wraking of van toegegeven reden van verschoning, noch de kanton-rechter, noch zijn plaatsvervanger van een geschil kunnen kennis nemen, zal de meest gereede partij zich tot de arrondissements-rechtbank wenden met verzoek om een andere kanton-rechter binnen haar rechtsgebied, tot beslissing van het geding, aan te wijzen.

Indien ten gevolge van toegelaten wraking of van toegegeven reden van verschoning, de leden der hoven of der recht-

banken niet meer in genoegzame getale zijn om van het geschil kennis te nemen, zal de meest gereede partij zich tot de Hoge Raad en in het laatste geval tot het gerechtshof wenden met verzoek om een ander gerechtshof dan wel een andere rechtbank binnen het zelfde ressort, tot beslissing van het geding, aan te wijzen.”

b. Artikel 68, tweede lid, vervalt.

c. Het opschrift van de derde afdeling van de Derde Titel van het Eerste Boek wordt als volgt gelezen: „Van voorlopige verzoeken en van verwijzing bij onbevoegdheid”.

d. Aan artikel 154 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„De exceptie, dat een andere gewone rechter bevoegd is, moet worden voorgesteld bij met redenen omklede conclusie vóór alle weren ten dage voor het voordragen van verweer bepaald.”

e. Na artikel 157 worden de volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 157a

De rechter, die van oordeel is, dat de zaak bij een onbevoegde rechter aanhangig is gemaakt, en dat een andere gewone rechter bevoegd is, verwijst de zaak in de stand waarin zij zich bevindt naar de rechter, die haar in die stand behoort te berechten.

Indien echter het gerechtshof in hoger beroep, met vernietiging van het vonnis van de rechtbank, de bevoegdheid van de kantonrechter heeft uitgesproken, kan het de zaak aan zich houden om deze in hoger beroep te beslissen.

Artikel 157b

Tegen het vonnis, waarbij de bevoegdheid is aangenomen, staat te dien aanzien alleen hogere voorziening open op grond dat de rechter onbevoegd is uit hoofde van het onderwerp des geschils, en slechts tegelijk met die tegen het eindvonnis.

Tegen het vonnis, houdende onbevoegdverklaring, waarbij wordt verwezen naar een lagere rechter, kan hoger beroep slechts worden ingesteld binnen veertien dagen na dit vonnis. Ingeval van cassatie bedraagt de termijn vier weken. De lagere rechter is aan de verwijzing gebonden.

Tegen het vonnis, houdende onbevoegdverklaring, waarbij wordt verwezen naar een hogere rechter is geen hogere voorziening toegelaten. De hogere rechter is aan de verwijzing niet gebonden.

Tegen het vonnis, houdende onbevoegdverklaring, waarbij wordt verwezen naar een rechter van gelijke rang is geen hogere voorziening toegelaten. Deze rechter is aan de verwijzing gebonden.”

f. Artikel 158 wordt als volgt gelezen:

„In zaken, welke reeds tevoren voor een andere gewone rechter zijn aanhangig gemaakt tussen dezelfde personen over hetzelfde onderwerp, of ingeval het geschil aan een zaak verknocht is, die reeds voor een andere gewone rechter aanhangig is, mag de verwijzing gevraagd worden naar die andere gewone rechter. Dit moet geschieden bij met redenen omklede conclusie vóór alle weren, op de dag voor het voordragen der verwerping bepaald.

Die verwijzing kan ook door de eiser gevorderd worden, maar alleen bij conclusie van eis.”

g. Na artikel 158 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 158a

Indien een zaak naar een andere gewone rechter wordt verwezen, heeft iedere partij het recht de overige partijen bij